

[Johs. Clausen.]

Kødkontrol, men ikke offentligt Slagtehus og Slagtetvang. Kød og Slagteaffald, som efter denne Kontrol er henført til første Klasse, kan uden Undersøgelse og Afgift indføres til Forhandling til Menneskeføde i enhver Kommune i Landet. Dyrene synes baade før og efter Slagtningen.

Den tredje Form for Kontrol omtales ikke i den nugældende Lov, men finder Sted i Henhold til Sundhedsvedtægt. Dyrene synes da kun efter Slagtningen, og Kødet maa kun forhandles i den paagældende Kommune og i Kommuner, hvor der ingen Kødkontrol findes. Endvidere forekommer der i Kommuner, hvor der ikke er paabudt Kødkontrol, privat Kødkontrol; Slagteren træffer privat Aftale med Dyr lægerne om at syne og stemple Kødet. Denne sidste Kontrol, som i og for sig ikke har noget med Loven her at gøre, er jeg enig med den højtærede Minister i er den daarligste Form for Kødkontrol, den virker vilkaarligt og lidet vejledende for Befolkningen. Det er da ogsaa i stedse stigende Grad gaaet op for Befolkningen, at en saadan Kontrol maa afløses af noget bedre. Følgende Tal viser Udviklingen paa dette Omraade. Af Kommuner med Kødkontrol efter § 1, med offentligt Slagtehus og Slagtetvang, var der i 1911: 18 og i 1921: 51. Af § 2-Kommuner, det vil sige Kommuner med private Slagtesteder, godkendte af Sundhedsstyrelsen, og med Kontrol af Dyret baade før og efter Slagtningen, var der i 1911: 9, i 1918: 31, i 1922: 96, i 1927: 360 og i 1929: 411. Endelig var der af Kommuner med Kødkontrol af den tredje Form, jeg nævnte, altsaa Kommuner, hvor der er kommunal Kødkontrol, men hvor Dyret kun synes efter Slagtningen, i 1911: 14, i 1926: 105, men i 1929: 70. Det vil altsaa ses, at Befolkningen med Hensyn til hele Kødkontrollspørgsmaalet samler sig om § 2. § 1-Kommunernes Antal stiger jo, efterhaanden som de større Provinsbyer optager Kødkontrollen, men Kødkontrol efter den tredje Kategori, som jeg her har nævnt, er i Aftagende, idet der i 1926 var 105 Kommuner med denne Form for Kødkontrol, men nu kun 70 Kommuner. Disse Tal vidner om en stadig stigende Forstaaelse af Betydningen af at faa indført

en bedre Kødkontrol, særlig i Kommuner, som ønsker Kødkontrol efter § 2. Den Udvikling, der her finder Sted ved fri Tilskyndelse, viser en Forstaaelse i Befolkningen af dette Krav, som jeg synes udmærket kan nyde fortsat Fremme indenfor de Rammer, den nugældende Lov angiver.

Jeg vil anse § 2-Kontrollen med Syning af Dyret baade før og efter Slagtningen for fuldt ud tilstrækkelig og i enhver Henseende betryggende for Befolkningen, og jeg er overbevist om, at den mere end noget andet har bidraget til at fremme Kødhygiejnen gennem Aarene. At der kan være begaaet Fejl baade under § 1- og § 2-Kontrol, skal erkendes, men det vil heller ikke kunne undgaas, om det forelagte Lovforslag gennemføres. Den højtærede Minister fremhævede gentagne Gange ved Fremsettelsen af Lovforslaget, at Kontrollen var bedst i § 1-Kommunerne. Jeg tillader mig at tvivle herom. I § 1-Kommunerne er Forholdet det, at Dyr lægen maa foretage et Massesyn af Kreaturer, baade levende og slagtede. Det kan maaske give Kontroløren en vis Rutine, men den mere enkelte Undersøgelse af et eller to Dyr paa et godkendt Slagtested ude paa Landet i § 2-Kommuner kan sikkert muliggøre mere Grundighed og Paapasselighed i Kontrollen, samtidig med at Dyrets Organer ved Slagtning i § 2-Kommuner befinder sig i umiddelbar Nærhed af Dyret. Det sker jo ikke, hvor Slagtningen finder Sted paa offentlige Slagtesteder, idet Organerne der bliver nummereret og hængt til Side. Det kan maaske ikke afgøres, hvilken Kødkontrol der staar højest i sanitær og hygiejnisk Henseende, men jeg mener, som sagt, at § 2-Kontrol i enhver Henseende er betryggende, og at den fuldt ud staar paa Højde med § 1-Kontrollen. Derfor kan jeg ikke love mit Partis Støtte til Gennemførelse af det foreliggende Forslag, som har til Maal snarest at tvinge en § 1-Kontrol igennem paa Bekostning af § 2-Kontrollen, med Opførelse af en Mængde offentlige Slagtehus ud over Landet. Den højtærede Minister vil heroverfor hævde, at ogsaa efter det foreliggende Forslag er det kommunale Selvstyre bevaret, idet Kommunerne frit kan vælge blandt de tre